

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/282/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618205003
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618205003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne A. K., N.. X.X.XXXX, trvale bytom Ž. XXX, zastúpenej advokátkou Mgr. Ivicou Štigitz, so sídlom Šafárikova č. 8, Rožňava, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO 35807598, v konaní o zaplatenie 677,92 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 1. augusta 2019 č.k. 2Csp/128/2018-156

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 677,92 € s úrokom z omeškania 8 % z dlžnej sumy ročne od 19.8.2018 do zaplatenia, a zaviazal ho tiež k náhrade trov konania žalobkyni v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č. 701501108 uzavretej stranami sporu dňa 11.1.2013, na základe ktorej bol žalobkyni ako dlžníčke poskytnutý úver vo výške 900 €, ktorý mala vrátiť zvýšený o poplatok 680 €, v celkovej výške 1.580 €. Poplatok bol tvorený súčtom ročného úroku dohodnutého v hodnote 39,15 % z požičanej sumy a administratívnych nákladov spojených so zmluvou vo výške 386 €. Termín splatnosti bol v zmluve určený ku dňu 20.11.2013, avšak podľa listiny „dohoda o plnení v splátkach“ vyhotovenej v deň uzavretia zmluvy, dlžnú sumu mala uhradiť v 10-tich mesačných splátkach vo výške 158 € splatných vždy do 20. dňa mesiaca počnúc splátkou splatnou 20.2.2013. Zatiaľ čo v zmluve o úvere bola hodnota RPMN 96,47 %, v dohode o plnení v splátkach RPMN predstavovala 281,43 %. Žalobkyňa tvrdila, že na plnenie žalovanému poukázala v splátkach 1.557,92 € a z dôvodu, že zmluvu uzavretú so žalovaným považovala za bezúročnú a bez poplatkov, žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 677,92 € zodpovedajúcej peňažným prostriedkom vrátených žalovanému ako veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny. Podľa názoru žalobkyne odplata žiadaná veriteľom za poskytnuté finančné prostriedky bola neadekvátna, odporujúca dobrým mravom, pretože viacnásobne prevyšovala úroky požadované v bankách v čase uzavretia zmluvy, a zmluva neobsahovala ani podstatné náležitosti vyžadované u zmlúv u spotrebiteľských úveroch podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (ďalej zákon č. 129/2010 Z.z.). Za podstatné chýbajúce údaje označila absenciu údajov o členení splátok, termíne splatnosti dlhu, neuvedenie resp. nesprávne uvedenie údajov RPMN, i chýbajúce predpoklady na jej výpočet.

3. Súd prvej inštancie právne vec posudzoval podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka (OZ), tiež podľa § 3, § 39, § 100, § 107, § 451 OZ o neplatnosti právnych úkonov, nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a premlčaní tohto práva, skúmajúc tiež náležitosti zmluvy podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. Prvotne sa vysporiadal s tvrdením žalovaného o existencii prekážky konania už rozhodnutej veci vo vzťahu medzi stranami sporu, ktorá mala spočívať v Rozhodcovskom rozsudku sp.zn. SR 15728/14 z 19.11.2014 vydaného Stálym rozhodcovským súdom. V konaní mal zistené, že tento rozhodcovský rozsudok vychádzal z neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá nebola spôsobilá zložiť právomoc rozhodcovského súdu na prejedanie a rozhodnutie o nároku žalovaného zo zmluvy, ako to uvádzalo uznesenie Krajského súdu v Košiciach vo veci sp.zn. 15CoE/62/2016-29 z 26.1.2017 týkajúce sa strán sporu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13Er/442/2015-15 z 19.10.2015 o zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia, pretože rozhodcovský rozsudok vydaný v prospech žalovaného ako veriteľa bol považovaný za „paakt“, nie za spôsobilý exekučný titul. Súd prvej inštancie vzal do úvahy, že až po doručení uznesenia Krajského súdu v Košiciach vo veci sp.zn. 15CoE/62/2016-29 z 26.1.2017, ktorým nebolo vyhovené odvolaniu žalovaného ako oprávneného, žalobkyňa nadobudla relevantné poznatky, ako aj právnu istotu, že na jej strane existuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto až doručením tohto uznesenia žalobkyni (v exekučnom konaní v postavení povinnej) dňa 17.3.2017, jej začala plynúť lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 OZ. Nakoľko žalobkyňa uplatnila svoj nárok na súde dňa 19.8.2018, stalo sa tak v 2-ročnej lehote, preto žalovaným vznesenú námietku hodnotil ako nedôvodnú. Súd tiež konštatoval, že v danom prípade vady zmluvy zakladajúce nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívali v opakovanom, dlhodobom nerešpektovaní právnej úpravy žalovaným, so zámerom získať prospech od spotrebiteľa, preto by aj pre prípad uplynutia dvojiročnej lehoty bolo potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu lehotu prihladajúc na úmyselné konanie dodávateľa.

4. Posudzujúc obsah zmluvy uzavretej stranami sporu v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. dospel k záveru, že nie je možné konštatovať bezúročnosť, či bezpoplatkovosť zmluvy pre absenciu členenia splátok dlhu na jednotlivé jej zložky s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.8.2018, avšak dospel k záveru, že v zmluve nie je uvedený správny údaj o hodnote RPMN, nakoľko pokiaľ samotná zmluva uvádza RPMN 96,47 %, v skutočnosti sa strany sporu dohodli na úhrade dlhu dodatočnou listinou v 10-tich splátkach, čo predstavovalo už hodnotu RPMN 281,43%. Uvedený nedostatok podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. znamená, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov. Súd tiež vzal na zreteľ § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého odplata dohodnutá v zmluve nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu v obdobných prípadoch, a konštatoval, že dohodnutá odplata v zmluve so žalovanou zodpovedajúca úrokovej sadzbe 39,15 % ročne, podstatne prevyšuje priemerné úrokové miery bánk, ako vyplývali zo štatistických údajov Národnej banky Slovenska. Vychádzal zo zistenia, že priemerná hodnota úrokov pre obdobné typy úverov, aký bol poskytnutý žalovanej, so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka bola v mesiaci január 2013 na úrovni 7,98 %, preto úrokovú sadzbu vo výške 39,15 % ročne, ktorá viac ako 6-násobne prevyšuje priemernú odplatu, hodnotil ako odporujúcu dobrým mravom, a preto neplatnú v zmysle § 3 a § 39 OZ. Dospel preto k záveru, že žalobkyni vznikol nárok na vrátenie vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2, § 458 OZ v rozsahu rozdielu medzi finančnými prostriedkami, ktoré boli žalovanej poskytnuté a finančnými prostriedkami, ktoré do času vyhlásenia rozhodnutia vrátila. Obsahom listinných dôkazov mal preukázané, že oproti poskytnutej finančnej čiastke 900 €, žalobkyňa na vrátenie úveru poukázala žalovanému sumu 1.769,12 €, preto priznal žalobkyni pohľadávku v ňou uplatňovanom rozsahu 677,92 € spolu s úrokmi z omeškania v zhode s § 517 ods. 1, 2 OZ a ustanoveniami § 3, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Aplikujúc § 255 ods. 1 CSP priznal plne procesne úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný vymedzujúc odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h). Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný tvrdil, že zmluva uzavretá so žalovanou, obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonnou úpravou, preto ju nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Uviedol, že podľa zmluvy o úvere

č. 701501108 mala žalovaná vrátiť úver poskytnutý vo výške 900 € zvýšený o príslušný poplatok 680 € v celkovej sume 1.580 € v jednej splátke do 20.11.2013, čomu zodpovedala aj v zmluve uvedená ročná percentuálna miera nákladov 96,47 %. Žalovaný nezískal plnenie z nepoctivých zdrojov, ani právny dôvod na plnenie zo zmluvy neodpadol, žalobkyňa plnila z platnej zmluvy, preto neexistuje žiadny dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu považovala napadnutý rozsudok za vecne správny, pretože je nepochybné, že ročná úroková sadzba v zmluve o úvere v hodnote 39,15% ročne viacnásobne prevyšovala priemerné úrokové miery platné v čase uzavretia zmluvy, čo zakladá v tejto časti neplatnosť zmluvy. Ďalšou okolnosťou, v dôsledku ktorej nevznikol žalobcovi nárok na úhradu úrokov a poplatkov z predmetnej zmluvy je fakt, že napriek tvrdeniam žalobcu o povinnosti na jednorazovú úhradu dlhu, v skutočnosti sa strany sporu riadili režimom úhrad dlhu v desiatich splátkach, v ktorom prípade hodnota RPMN predstavovala 281,43%, nie v zmluve uvedenú hodnotu 96,47%. Navrhovala preto, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené ako vecne správne, a aby jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

8. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contráριο, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je odvolací súd viazaný podľa § 380 ods. 1 CSP dospejúc k záveru, že odvolanie je nedôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.2.2020 o 9.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 CSP.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade, ak v dôsledku nesprávneho postupu súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, prihliada na skutočnosti, ktoré neboli preukázané alebo sú nesprávne skutkové zistenia výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP je naplnený pri mylnej aplikácii právnych predpisov súdom na zistený skutkový stav, ktorá situácia nastáva v prípade, ak bol použitý iný právny predpis, než ktorý mal súd správne použiť alebo bol aplikovaný síce správny predpis, tento ale bol nesprávne interpretovaný, prípadne bol na zistený skutkový stav nesprávne aplikovaný, keď súd vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

13. Žalovaným tvrdené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, dôkazy vyhodnotil v zhode so zásadami § 191 a §192 CSP a vyvodil z nich správne skutkové zistenia, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov, ktoré aj správne interpretoval, a nebola zistená žiadna iná vada konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., žalobkyňa v postavení spotrebiteľky a žalovaný v pozícii dodávateľa (§ 52 OZ). V zmysle ustanovení zmluvy zo dňa 11.1.2013 vyhotovenej na formulárovej predtlačí predloženej žalobkyni na podpis, bola jej poskytnutá finančná čiastka vo výške 900 €, za odplatu v hodnote 680 €, ktorá odplata zodpovedala úroku 39,15% ročne a bližšie nešpecifikovanému „administratívne poplatku“ vo výške 386 €. Peňažné prostriedky vrátane odplaty mala vrátiť jednorázovo do 20.11.2013, RPMN zmluvy činila 96,47%. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovanému v postavení veriteľa, nevznikol zo zmluvy nárok na úroky a poplatky z dôvodu neprimeranej odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a z dôvodu zavádzania o hodnote RPMN, ktorá je uvedená v neprospech spotrebiteľa. S uvedenými závermi sa odvolací súd stotožňuje.

15. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Povinnosť na uvedenie určitej a zrozumiteľnej hodnoty RPMN v zmluve vyplývala z § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Súd prvej inštancie zistil, že priemerné úrokové sadzby z úverov poskytovaných na obdobie jedného roka do výšky 1.000 € nepresahovali 8% ročne, preto ich 5-násobné navýšenie v zmluve, možno nepochybne považovať za konanie vymykajúce sa čestnej obchodnej praxi a dobrým mravom. Postup žalobcu naplňuje znaky konania v rozpore s dobrými mravmi už aj so zreteľom na fakt, že popri dohodnutej úrokovej sadzbe na úrovni 40% ročne, vyžadoval od spotrebiteľa úhradu ďalších tzv. administratívnych poplatkov dosahujúcich takmer 41% poskytnutej finančnej čiastky. Požadovaný poplatok je bez zjavného protiplnenia, a znamená len znásobovanie už aj tak neprimeranej odplaty vo forme úroku z úveru. Takéto konanie žalovaného vykazuje znaky vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri poskytovaní služieb, je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, čo sa v danom prípade aj stalo, zneužíva najmä omyl, lešť, výraznú nerovnosť zmluvných strán, je preto v rozpore s dobrými mravmi, a zakladá neplatnosť právneho úkonu (§ 4 ods. 8 zák. č. 250/07 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 3, 39 OZ).

19. Rovnako niet pochyb, že v posudzovanej zmluve, nie je uvedený korektný a správny údaj RPMN tak ako to vyžaduje § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.. RPMN má vyjadrovať náklady spojené s úverom tak, aby spotrebiteľ získal informácie umožňujúce mu porovnanie výhodnosti jednotlivých finančných produktov. V zmluve uvedený údaj RPMN v hodnote 96,47 % v skutočnosti neodzrkadľuje reálny obsah práv a povinností spotrebiteľa, neinformuje ho o skutočných nákladoch úveru, pretože zodpovedá predpokladu, že dlh bude uhradený jednorázovo. V skutočnosti žalobkyňa nemala dlh uhradiť v jednej splátke, ale v 10-tich splátkach vo výške 158 € mesačne, čo dokazuje nielen reálne splácanie dlhu v splátkach, ale aj listina - dohoda o splátkach, predložená žalobkyni na podpis spolu so zmluvou o úvere. Za takých okolností hodnota RPMN dosahovala až 281,43 %, čo žalovaný napokon ani nepopiera, iba v rozpore s obsahom listín tvrdí, že žiadna dohoda o splátkach neexistovala. Je preto správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., to má za následok, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov. Úverové podmienky v samotnej spotrebiteľskej zmluve sa odlišujú od reálnych úverových podmienok ako vyplývali z dodatočných listín, a to v neprospech spotrebiteľa, a tento postup veriteľa naplňuje aj charakter nekalých obchodných praktík, ktoré sú zákonom zakázané (§ 7 zák. č. 250/07 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

20. Zohľadňujúc vyššie uvedené, žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v žiadanom rozsahu 677,92 €, spočívajúcom v uhradení úrokov a poplatkov nad rámec poskytnutej istiny, ktoré bezdôvodné obohatenie je založené na neplatnosti právneho úkonu resp. na neexistencii právneho dôvodu na plnenie (§ 451 ods. 2 OZ). Rozsah nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol žalovaným spochybnený a je preukázaný obsahom listinných dôkazov osvedčujúcich rozsah veriteľom (žalovaným) poskytnutých finančných prostriedkov a vrátených dlžníkom (žalobkyňou). V súlade so zákonnou úpravou súd prvej inštancie priznal žalobkyni aj úroky z omeškania z peňažného dlhu (§

517 OZ), zohľadňujúc sadzbu úrokov z omeškania podľa § 3, §10c nar. vl. SR č. 87/95 Z.z.. Zákonu zodpovedajúce je tiež rozhodnutie o náhrade trov prvoinštančného konania podľa § 255 ods. 1 CSP vychádzajúce zo zodpovednosti strán sporu za výsledok konania, keď plný procesný úspech žalobkyne v spore, zakladá jej nárok na náhradu trov proti žalovanému v rozsahu 100%.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zhode s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný ako odvolateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, nevznikol mu preto nárok na náhradu trov, a tento patrí v plnom rozsahu procesne úspešnej žalobkyne.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).